

τῶν τὰς ἀρχὰς τοῦ 1956 καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ περιοδικόν «Ἀγροτικὴ Οἰκονομία», (Ἀπρ. ἰδ. ἔτους). Συνίσταται εἰς καθολικὴν συγκέντρωσιν τοῦ προϊόντος ὑπὸ ὀργανισμοῦ τῶν παραγωγῶν τοῦ εἶδους τοῦτου καὶ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ. Εἰς μεταπολεμικὸν σταφιδικὸν συνέδριον ἐπροτάθη συνεργασία παραγωγῶν—ἐμπόρων κατὰ τὰς ἐν ἄλλαις χώραις καὶ μὲ ἐξαιρετικὰ ἀποτελέσματα λειτουργούσας παρομοίας ἐθνικὰς ὀργανώσεις. Παντοῦ ἐπικρατεῖ σήμερον ἡ συνεργασία. Οἱ ἐπισκεφθέντες ἡμᾶς Αὐστραλοὶ τοῦτο ἐπεδίωκαν. Στὸ Αἴγιον ἐνθουσιάσθησαν μὲ τὰ ὑπόστεγα σκιᾶς καὶ τὸ Σταφιδεργοστάσιον Ἐνώσεως Συνεταιρισμῶν. Τὸν προσεχῇ Ἰούλιον συνέρχεται σχετικὴ διάσκεψις ἐν Ρώμῃ. Θὰ συνεργασθῶμεν προσεχῶς μὲ 170 ἑκατομύρια Εὐρωπαϊκῶν. Πρέπει νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ συνεργασία μεταξὺ ἡμῶν τῶν ὀλίγων, πρὸς τὸ κοινὸν καλόν, διὰ νὰ παύσῃ ὁ διεξαγόμενος πόλεμος μεταξὺ τῶν τάξεων καὶ ἐντὸς αὐτῶν ἀλλὰ καταστρεπτικὸς διὰ τοὺς παραγωγούς, ὅπερ ἀπαράδεκτον.

Κρίσεις εἰδικοῦ περὶ τὰ γεωργικὰ

Ὁ κ. Γ. Γραμματόπουλος, γενικὸς ἐπιθεωρητὴς ὑπουργείου Γεωργίας εἰς μελέτην ἀνακοινωθεῖσαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἑταιρίαν Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν δημοσιευθεῖσαν εἰς «Ἀγροτικὴν Οἰκονομίαν» (Σεπτέμβριος 1961), ἐξετάζει τοὺς οἰκονομικοὺς καὶ κοινωνικοὺς λόγους, ἀναλύει τὴν ψυχολογίαν καὶ ψυχρὸν σύνθεσιν τοῦ Ἑλλήνου, ἀναπτύσσει τὰ διάφορα συστήματα προστασίας τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων καὶ δὴ διὰ τὴν προσταρμογὴν στὴν Κοινὴν Ἀγοράν ἡτοί, ἀνύψωσις τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου κλπ. καταλήγων εἰς τὸ σύστημα τῆς ἐνιαίας διαχειρίσεως τὸ ὁποῖον ἐφηρμόσθη εἰς διάφορα κράτη καὶ παρ' ἡμῖν εἰς Σάμον, Χίον, Κρήτην,

ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν μὲ ἐξαιρετικὰ ἀποτελέσματα. Τὴν σύστασιν τοιούτων ἐθνικῶν ὀργανώσεων ἐμπορίας γεωργικῶν προϊόντων προβλέπει καὶ ἡ Συνθήκη τῆς Ρώμης. Ἐνα εὐπαθὲς προϊόν, ὅπως ἡ σταφίς, μὲ χρόνον συγκομιδῆς καὶ προσφορᾶς βραχύ, ἀπὸ παραγωγὸς ἀδυνάτους οἰκονομικῶς καὶ ἐμπορικῶς τίθεται ὑπὸ τὴν Ε. Δ. εἰς φυσικὴν αὐτοπροστασίαν καὶ αὐτοάμυναν σὰν σὲ ἓνα ἀλληλοασφαλιστικὸν συνεταιρισμόν, ἄνευ κινδύνων εἰς βάρος τοῦ κράτους, ἀλλ' ὑπ' εὐθύνην καὶ διὰ λογαριασμόν τῶν παραγωγῶν. Μὲ τὴν Ε. Δ. τὸ κοινωνικὸν εἰσόδημα σὺν τῷ χρόνῳ θὰ λάβῃ δικαίαν κατανομήν.

Τὸ ἐμπόριον δὲν καταργεῖται, ἀπεναντίας τὸ εὐσυνειδίχτον τοιοῦτον θὰ δύναται νὰ ἐφοδιάζεται ἀνέτως χωρὶς νὰ ὑφίσταται ζημίας μὲ τὸ ἀνεβοκατέβασμα τῶν τιμῶν, χωρὶς κινδύνους καὶ ἀναρχίαν. Τὸ ὅτι ὁ ἔμπορος θὰ παραλαμβάνῃ τὸ προϊόν ἀπὸ τὸν ὀργανισμόν ἀντὶ νὰ τρέχῃ στοὺς ἀγροὺς δὲν σημαίνει κατάργησιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου ἀλλὰ οὔτε καὶ ξεμονάχιασμα τοῦ παραγωγοῦ. Ἡ ἐλευθερία ἐξασφαλίζεται πλήρως καὶ μὲ ὅλας τὰς δυνατότητας νὰ ἀξιοποιήσῃ ὁ ἔμπορος τὰς ἱκανότητάς του προσφέρων εἰς τὴν κατανάλωσιν ἡγγυημένον προϊόν μὲ σταθερὰς τιμὰς. Οὕτω θὰ ἀπολαμβάνῃ θετικά, νόμιμα, σταθερὰ καὶ βέβαια κέρδη καθὼς καὶ οἱ ξένοι ἀγορασταί. Θὰ ἐδραιωθῇ ἡ ἐμπιστοσύνη. Ἡ Ε. Δ. προσαρμόζεται εἰς τὰ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου. Ἡ Ε. Δ. θὰ δύναται νὰ ἐνεργήσῃ διαφήμισιν (ἀπαραίτητον) πρᾶγμα ἀδύνατον εἰς μικρὰς ἐπιχειρήσεις. Οὕτω ἡ σταφίς θὰ διεισδύσῃ εἰς νέας ἀγοράς μὲ αὐξησιν καταναλώσεως. Μὲ τὴν Ε. Δ. θὰ ἐκλείψουν οἱ πολλοὶ ἐνδιάμεσοι, διότι ἐπὶ πλέον οἱ μεστῆται κάνουν μεγάλη ζημίαν.